

SZENTESÉSÉSVIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Választások küszöbén.

A vármegye törvényhatósági bizottságának választott tagjai sorában, a f. évben történt elhalálozásokkal támadt üresedéseket ma fogja betölteni a választóközönség, a délelőtt 9-től délután 4 óráig folyó választásokkal.

Négy ilyen megyebizottsági tagság van ez idő szerint üresedésben: a szentesi I. és III., továbbá a szegvári és dorosmai választókerületben 1—1 s kintive azt a merev állást, ahogy a pártok egymással megverszerte szemben vannak, előrelátható, hogy a mérkőzés heves, a választások iránt való érdeklődés igen nagy leend.

A magunk részéről — ezt tapasztalhatta a közönség — tartózkodtunk eddig, e választási harcban akár a szenvedélyek felkorbácsolására, akár pedig egyes jelöltek mellett vagy ellen szavunkat felemleni, mert nem tartjuk helyén valónak az idő előtt való ok nélküli izgatást és a választó polgárok értelmi erejét is becsüljük annyira, hogy nem szorul senki hosszas magyarázatára a részben: hogyan, miként éljen a szavazati joggal?

Ma, a választás napján, tehát közvetlenül ezen aktus küszöbén, szintén

nem vesztegetünk sok szót ilyes magyarázatokra.

A párt céljai, melyhez tartozunk, világosak és általánosan ismeretesek. Nincs miért titkot csinálni belőlük, mert e pártban egyéni törekvések soha helyet nem foghatnak s aki hivatás szegődik eszméinknek, minden egyén ügy és annyira érvényesül e párt kebelében, amennyit ér, amennyire képzettsége és képességei után igényt támaszthat.

A választásra való jelölés sem történt a pártban hatalmi szóval, egyoldalú megállapodás révén, hanem az erre hivatottak összehívták a párt aktívabb, tevékenyebb tagjait s az értekezleten, — a nélkül, hogy hivatalos jelölés történt volna, szabadon nyilváníthatta a nézetét mindenki a részben: vajon kit gondol jelölendőknek olyant, akinek neve a győzelem biztos kilátásával vihető bele a választási harcba.

Igy jött létre Szentesen az egyöntetű, egyhangú megállapodás, mely szerint az I. kerületben Vecsery Sándor dr. ügyvédet, a III. kerületben pedig Szőke Istvánt léptetjük fel jelöltekül a megyebizottsági tagságra, kik mind a ketten tevékeny tagjaiul igényeznek a pártnak, mely nem követ

önös célokat s nem akar mást, csupán Csongrád-vármegye és községeknek anyagi és szellemi felvirulásán, előhaladásán, nem üres szóval, de tettekkel munkálni.

Most, a választás napján, a jelöltek mellett való nyilt fellépésre szólítjuk fel a párthíveket. Nem elég, jelölteket állítani, de maga a jelölés azt az erkölcsi kötelezést is rója a párt tagjaira, hogy az ily jelöltet elbukni ne engedjék, közönyt a választás iránt ne tanúsítsanak, hanem teljes erővel iparkodjanak a jelöltben az elvet juttatni diadalra, melyet a jelölés képvisel.

Az ellenzék napok óta veri a lármadobot: értekezletet értekezletre tartanak s a lapjuk már régebben hirdeti nyíltan, hogy most és minden választásokkor ki kell feltétlenül szorítani a megyepártot a megyebizottság választott tagjai sorából, — ne legyen ott pákulic még hirmondónak se.

Azzal a szelidebb és — szerintünk — helyesebb felfogással szemben, mely e részben a pákulicok elvében nyer kifejezést, hogy t. i. — igenis helyet kell adni az ellenzéknek is mindenütt, hogy így az egészség ellenőrzés a közigazgatásban érvényesüljön, ez a rideg és erkölcstelen ellen-

TÁRSA.

Az effendi elbeszélései.

Lindau Rezsőtől.

(Folytatás.)

21

A tisztek beérték néhány feltétlenül szükséges intézkedéssel, ha a felkelőkkel szembeszálhassunk, ha ezek esetleges nagyobb megrohanást kísérnének meg. Ily eshetőségek veszedelme azonban alig volt várható, mert máris érkeztek vissza a táborba egyes beduinok jelenteni, hogy a muntevfik sereg még az éjjel megjött Dagarába.

Ezenközben a felszabadult erőd parancsnoka jelentkezett a pasánál, hogy röviden jelentést tegyen az ostromról és a vár őrség helyzetéről. Már hat napja jelentékeny nélkülözéseknek volt ez utóbbi kitéve és 2 napja, hogy éppen semmit sem ettek.

A pasa elrendelte erre, hogy a kiéhezett legénységet étellel és vízzel lássák el, de mielőtt e parancsot teljesíteni lehetett volna, már megnyíltak az erőd kapui és az őrség, ahogy elernyedéi s fáradt lábai engedték, sietett az Eufrátusnak, hol a parton hasmánt fekvé, fél arcukat a vízbe temetve, állati mohósággal ittak, szomjukat csillapítandó. Erre felemelkedtek és észrevettem, hogy megannyian egyazon mozdulatot

tették: mélyen fellélegzettek, a levegőt zajosán adták ismét ki a keblükből, ezenközben többször merőn előre nyújtották, meg ismét visszarántották a karjaikat, mintegy a tüdejükön tágitandó.

Még ugyanaz nap késő este üdvözölhettem Fehidet, a ki a muntevfik első nagyobb tömegével érkezett Dagarához. Hirt hozott Hattidjáról, a nélkül, hogy tudakoltam volna; bizonyosan tudta, hogy érdeklődöm sorsa iránt.

A leány nagyon szomorú, mondá Fehid s többé nem is tréfálkozhatott vele, mint a Szukesiuchból történt elindulásunkkor. De csaknem minden este fellépett a harcosok előtt, akik úgy hallgatták őt, mint az Úr kiválasztottját.

Hire mint harcerahívónak örökké fog élni, Senán gyakran van a közelében, de a leány szigorú és barátságtalan volt hozzá.

Említettem már, hogy Hattidja nem kötötte le a szívemet és nem esett nehezemre, tőle megválni. Gondolataim csak olykor-olykor foglalkoztak vele, ha minden hivatalos teendőm alól felszabadultam.

De a Bagdadtól Hilleh-be vivő egyhangú sivatagúton, távol a haretérről és a szákszávú Manszur társaságában, volt időm sok mindenfélén elmélkedni s ekkor allapo-

san felgondoltam a Hattidjához való viszonyomat is.

A gondolat, hogy e leány a feleségem lehetne, távol volt tőlem; azzal is tisztában voltam, hogy a sivatagban, a szabad pusztán felnevelkedett Hattidja a háremben mint börtönben érezné magát, honvágy lepné meg, mely meg is ölné. Mert nem tartozott a simulékony, alkalmazkodó természetek közé. Merev volt inkább, egyike ama természeteknek, melyek inkább megtörnek sem hogy meghajoljanak.

Épp oly kevésbé gondolhattam arra, hogy őt kedvesemmé tegyem. Ebbe soha nem egyezett volna, mert nem volt ledér. Ibrahim büszke volt az ő szép és az egész országban hírneves leányára és bizonyára gazdag vőre számított a muntevfik törzséből, melyhez maga is tartozott.

De mi keresni valóm volt Hattidjánál, ha önmagamnak megvállhattam, hogy se mint feleségemet, se mint szeretőmet nem mondhatom őt soha a magaménak? Tréfálkozom vele, mint ismeretségünk első idejében? Ez, a Bagdadba való elutazásomat megelőző utolsó összejövetelünk után nem volt lehetséges. Ezt, ha szavakkal nem is, de magviseletével elutasította magától.

Komoly szándékot tettetni merő szóra-

tét, mely a Simista elvekben kifejezést nyer retorzióra ingerelne ugyan; de mi bizunk benne, hogy a megyepárt, értelmi, erkölcsi és számbeli ereje tudatában soha sem ragadhatja magát erre a süppedékes térre, mely nagy veszedelmeket rejt ingoványa alatt.

S ha arról volna szó, hogy az ellenzék nincsen úgy képviselve a megyebizottságban, hogy — ha ehez akarata van — a szükséges ellenőrzést tisztességes módon is gyakorolhassa: úgy akkor mi volnánk az első, akik ma azt hangoztatnánk, hogy engedjük át nekik a tért ezeknél a választásoknál feltétlenül és szabadon, hozzanak be ök a megüresedett helyekre akit akarnak, a megyebizottságba.

De ma nem ez a helyzet. Az ellenzék elég tekintélyes számmal van a bizottságban képviselve s ezenfölül a zászló becsülete is az, melyért sorompóba kell lépünk.

Ugy állítják ugyanis élére ellenzéki részről a dolgokat, hogy hírlelésükkel a közvéleményben olyan tudatot akarnak meggyökereztetni felfelé és lefelé egyaránt, mintha Csongrádmegyében a választásoknál feltétlenül az ellenzék dominálna s mintha itt arra, hogy ne ellenzéki választassék meg valamelyik kerületben megyebizottsági tagnak, még csak gondolni se szabadna.

Ez az abszurd felfogás nyilatkozik meg a »Szentesi Lap« f. évi 152-ik számának »A választások előtt« című vezércikke ama passzusában is, mely szerint »pákulic részről a siker minden reménye nélkül ugyan, de mégis nagy buzgósággal készülnek a választási küzdelemre.« Ezzel a légből kapott, vakmerő állítással kell tehát szembe szállanunk s éppen az egyes pótvá-

kozásból, veszélyeztetve egy tisztá szív nyugalmát — ez nem volt az én természetem s bizonyos sejtésem azt sugta nekem, hogy kedveskedésim felzaklatná a leány kedélyét. Mesopotámiába nem azon mód versenylenek a nőkegyért, mint a mivel nyugaton; Hattidja bizonyára soha sem hallott még behalózó szót férfiakról s az ilyen beszéd megrémítette, fegyvertelen találta volna őt.

Ily viszonyok közt jónak láttam vele való viszonyomat megszakítottnak tekinteni. De nem tartottam szükségesnek, erről Fehiddei beszélni.

De már a következő nap reggelén újra láttam Hattidját.

Összehívták a férfiakat, hogy most, a közeli megütközés küszöbén, hívja őket harcra, lelkesítse bátorságra, kitartásra. Nem zárkozhattam el a harcosak gyülekezése elől a nélkül, hogy ez Mánuszurnak és Fehidnek feltűnjék, akik mellé ki voltam rendelve.

Mikor a két seik társaságában a beduinok köréhez közeledtem, melyben már ott állt Hattidja unnepi köntösében, — tisztelteljesen adtak nekünk helyet, hogy közvetlen a leány közelébe jutotunk.

(Folyt. köv.)

lasztásnál megmutatnunk azt, hogy az ellenzék e részben csak a közvélemény félrevezetését célozza.

Igenis, fel kell küzdünk és ki is kell tartanunk a küzdelemben és pedig annyival inkább, mert csupán pótválasztásról van szó. Itt kell megmutatnunk az erőnket, itt kell nyilvánvalóra válni, hogy mi a siker biztos tudatában és nem annak reménye nélkül, vesszük fel a választási küzdelmet; itt kell diadalra segíteni a magunk igaz ügyét, mely azonos a varmegye és községeink ügyével.

Lehet, hogy számításunkban megszalunkozunk, bár kétségtelen tény, hogy a szentesi I. és III. választókerületben párthiveink vannak többségben. S épp azért, mert ilyen lehetőséget is számításba kell venni, fokozottabb kötelessége e párt minden tevékenyebb tagjának, buzdítani a lazább gondolkozásúakat s őket szavazatjuk gyakorlására sarkalni.

Mi bizunk hozzá, hogy a párt minden tagja átérti és átértzi a mai helyzetet és hisszük, hogy a mai nap megejtendő választások Szentesen pártunk diadalával, jelölteink megválasztásával végződnek.

De ha b i z u n k i s — e i n e m b i z a k o d u n k. Cselekedni fogunk magunk is és velünk bizonyára a tevékenyebb párttagok is, hogy a diadalt kiküzdjük és elveink zászlóját fenn lobogtassuk.

Községi bankok. A válság felé sodródó mezőgazdálkodásnak az olcsó hitel, nagy arányokban csinálja meg országosan a miniszter-tanács; egy nagy agrár-bankot gründolnak olyan pénzerővel, hogy az amortizációs jelzálog-kölcsönök még az eddigi arányoknál is olcsóbban legyenek adhatók. A cél nálunk elsőrendű fontossággal bír. Az olcsó hitel egyrészt emeli a földkeresletet és így az árt; de kiségti a mostani ipusziáriát a paraszti gazdálkodásból, a kalászos terméskből is. Mert tudnivaló, hogy az úgynevezett belterjes üzem nagy forgatókét igényel s a mai gazdasági berendezésünk ma még jobbra olyan, hogy éppen a forgó tőke és a szakszerű gazdasági felszerelések hiányzanak a kisebb birtokokon.

Ma, midőn a hitelt nemesak mindenki igénybe veszi s ajóvőjét arra alapítja, hanem még róla dicsőítmust is zeng, — a sajtónak éppen nem áll kötelességében a hitel érdekében hangot emelni, hanem azon veszedelemre kell irányoznia a figyelmet, melyet egy számítás nélküli hitel önmagában hord. Világosabban beszélve, nálunk, hol a földszertés vágya erősen fogva tartja a kedélyeket, hol éppen e szenvedély gyakran a legmerészebb spekulációkra lovalja az embereket: nagyon megszivleendő, hogy a hitel oktan kizsákmányolása nem sodor-e katasztrófa elé?

Hiszen csak egy-két balsikeres esztendő volt eddig, devalválódtak rohamosabban a búzaárak és máris a föld ára néhol 20 százalékkal esett. Aki nem akar csalódni, az előtt bizonyosnak látszik, hogy a kalászos termelés régi boldog idejének örökre vége, a mi gyermekeink szemében a 12, 13 frtos búzaár ide-oda már csak legenda lészen. Ebben a helyzetben a földszertésnek merészebb operációi, nevezetesen az, hogy vala-

mely kölcsönrel meg nem terhelt földrészt megterhelésével ugyanannyi földet vegyünk a hitel igénybevételével, alig szabad gondolnunk. A hetvenes években nagyon sok szorgalmas ember így kétszeresre meg vagyónát, hogy örökölt birtokára ratáblaztatott nagy kölcsönt és ezzel újabb földvásárlásokot tett. A föld hűségesen fizetett, a búza-ekport nagy volt. Nem kellett valami nagy önmegtagadás, hogy az így vásárolt föld önmagát kifizesse.

De nagyon megjárna manapság az, a ki e fajta merész spekulációba bocsátkoznék. Ma a mezőgazdaság átmeneti időket él. A textil-ipar és a kereskedelmi növények termelése jóformán jámbor óhajús, a kalászos termelés alig elég a nagy adóterhek és az élet igényeinek viselésére: ma nagyon szerencsés ember az, aki örökségét, avagy szereményét megtarthatja, nemhogy kellő tőke hiányában, a hitelre támaszkodva, földvételekbe bocsátkozzék.

Ez azonban nem azt jelenti, hogy a földnek olcsó hitelre nem lenne szükség. Sőt inkább! Ez a mostani bajoknak, az adott helyzetben — mert hiszen a kereskedelmi szerződéseket megváltoztatni egyhamar alig lehetséges — az egyedüli orvosszere. Azért az országos agrár-bankot éppen a földművelő Csongrádmegyének szívesen kell latnia.

E mellett azonban nagy igyekezetet szeretnénk látni a községi takarékpénztárak felállításá érdekében is. Most a gazdálkodó közönségnek van ideje, így most kell az eszméket összegyűjtenni.

A varmegyén egy bizottság dolgozik a községek jövedelemfokozása érdekében. Figyelemmel fogjuk munkáját kísélni, mert valóban, mi a megye érdekében alig találunk gyakorlatiasabb, sikerrel biztatóbb ideát, mint hogy a 4-5%-ra kamatozó regale kötvények szabadittassanak föl forgó tőkévé és ez legyen alapja a községi bankoknak, melyeknek teljes takarékpénztári szervezete lenne és újabb hitelforrásokat nyujtana.

Minél általánosabb vélemény lesz az, hogy a mezőgazdaság a multhoz képest rossz helyzetbe jut, annál inkább kell gondoskodnunk azon tényezőkről, melyek részben a bajt enyhítik és a gazdákat egy új földmívelési módszernek megnyerhetik.

A t. közönséghez.

A »Szentes és Vidéke« újév napján a XVI. évfolyamába lép.

Hogy mi volt e lap a lefolyt 15 év alatt Csongrádvarmegye és Szentes város társadalmi és közeletében; miként volt annak egész tere — különösen a jelenlegi szerkesztőség alatt — kiválóan és egyedül a helyi érdekeknek szentelve; mint igyekeztünk a megye és város kulturális, gazdasági, kereskedelmi és ipari érdekeit egész erőnkkel előbbrevinni és milyen harcait a tisztességnek vívtuk meg az évek hosszú során, sokszor alacsony gyanúsításokkal küzdve, de mindig egyenesen a magunk elé tűzött cél felé haladva: — mindezt miért soroljuk most fel?

A községek, mely munkásságunkat rokonszenves figyelemmel kísérte mindenkor, jól tudja ezeket, ha mi nem hozakodunk is vele elő. Hiszen, hogy ismeri és méltányolja is tevékenységünket: ennek legszebb jelét bírjuk ama nagybecsű támogatásban, melyet részünkül juttat s amelyet irántunk megtartani kérjük ezúttal is.

Nem teszünk sem újabb ígéretek, sem programot adni nincsen szükségünk.

A lap címe s a szerkesztőség maga program, melynek betöltéséről épp ez a szerkesztőség nyujt teljes biztosítékot.

Kérjük az előfizetésekké mielőbb való megújítást, hogy az expedicióban minden zavart elkerülhessünk.

Szentesen, 1894. december hó.

tisztelettel:

A SZENTES ÉS VIDEKE szerkesztője és kiadóhivatala.

Ujdonságok.

Szentes, 1894. december 23.

— **Emlékeztető.** A szentesi I. és III. választó kerületben ma délelőtt 9 órától délután 4 óráig lesz a megüresedett helyekre a megyebizottsági tagválasztás, melyre itt is felhívjuk a partunkbeli választó polgárok figyelmét. — Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága a f. hó 29-én, holnap délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlést tart a lemondás folytán megüresedett két közigazgatási bizottsági tagság betöltése céljából.

— **Városi díszgyűlés.** Odisszeusi hányattatások után végre oda jutottunk, hogy Burian Lajos polgármester, az év kapuzására, december hó 31-re közgyűlésre hívata össze a városi képviselőtestületet, mely közgyűlésnek egyetlen tárgya lesz: Horváth Gyula, Szentes város diszpolgára arcképének a közgyűlési teremben leendő ünnepes leleplezése. Eredetileg ez a leleplező díszgyűlés a f. évi május hó 12-re volt ugyan kitűzve, de akkor jobbnak látták azt elhalasztani jobb időkre, melyek jobb időket a polgármester most látja elkövetkezettnek. Nincsen kifogásunk az arcképleleplezés ellen, bár sem azokat az érdemeket nem látjuk, miket magának az ünnepelt a diszpolgárságra szerzett volna, sem szükségét a leleplezésnek ott, ahol már alig van mit leleplezni.

— **Műkedvelői-előadás.** A latolikus-kör karácsony másnapji műkedvelői előadása anyagi és erkölcsi tekintetben olyan fényesen sikerült, ahogy talán maga a rendezőség sem hitte elve. A vármegye-haz nagyertermét az érdeklődő közönség annyira meglepte, hogy igen sokan szorultak ki és fordultak vissza az esti pénztártól, mert belépőjegyet már lehetetlen volt többet kibocsátani, annyira szorongásig telt meg az elég teres nézőhelyiség. A szinpad, csínjával és ügyes berendezésével, de dekorációval is, miket ifj. Sántha János festett s amelyek feltétlen dicséretet érdemelnek, kellemesen lepte meg a közönséget, de még inkább a műkedvelők ügyes játéka, akik egytől-egyig megütdötték azt a mértéket, mellyel az ily előadásokat mérni szokás, sőt sok tekintetben c mértéket jóval fölül is emeltek. Természetesen, első helyen Mezei Berta kisasszonyt kell közöttük említenünk, aki ezuttal is fényes jelét adta szinpadra hivatottságának, hogy szinte sajnálni lehet, ha Tháliától hűtelenül elfordul, hol annyi babér várta volna működését és aki ezuttal nem csupán jeles, képzett színésznőnek, de értelmes, ügyes és avatott rendezőnek is mutatkozott be. A körnek ez a műkedvelői előadás szép erkölcsi és anyagi sikert, a közönségnek egy kellemes est emlékéket hozta, melyről óhajtható volna, hogy mielőbb ismétlődjék.

— **Árverés a rakparti bérletre.** A városi képviselő közgyűlési határozata alapján, mely az első erre vonatkozó árverés eredményének megsemmisítésével új árverést rendelt el, ez az új árverés a tisza rakpartbérletre a f. hó 24-én, karácsony szombatján lett a városnál megtartva s annak eredményeként Zsoldos Ferenc fakereskedőn maradt a bérlet 653 frt évi bérösszegért, miután ő volt az új árverésen a legtöbbet ígérő.

— **Eljegyzés.** Kovács Ede vármegyei tiszviselő, a f. hó 25-én, karácsony első napján tartotta eljegyzését Altver Szidike kisasszonnyal, dr. Altver Bernát mindszenti orvos szeretetreméltó, kedves leányával.

— **A hatóság figyelmébe.** Panaszt vetünk jürdamizériákban több felől is, de különösen a részben, hogy a vásárszélen, a zsidó templom racskerítése hosszán a gyalogjáró olyan mizeriabilisan rossz állapotban van s azonkívül így olmososok, jeges időjárás esetén olyan kevéssé gondozzák, hogy szinte közveszélyes a testi épségre az azon való közlekedés. Felhívjuk a körülmenyre az előjáróság figyelmét azzal, hogy a közbiztonság érdekében e gyalogjáró sürgős kijavítását kötelességének tartsa s a testületet is, mely e gyalogjáró gondozására első sorban van hivatva, e kötelessége szigorú teljesítésére szorítsa, mielőtt e helyen valami nagyobb szerencsétlenség nem kell okununk a hatósági kötelességek teljesítése tekintetében.

— **Trachomaorvosok a vármegyében.** Milyen küzdelmet folytatnak vármegyénk egyes községei a trachomajárvány ellen s milyen pénzáldozatokat hoztak eddig — hiába, e veszedelmefojtására, ezt alig szükséges elsorolnunk. Akik a lapokat figyelemmel kísérik, nem egy ízben olvasták, hogy majd Mindszent, majd Dorosma érdekében élt a közig. bizottság felterjesztéssel a belügyi kormányhoz, a trachoma elfojtására szükséges államsegély kiutalása iránt, legfőbbnyire hiába. Legutóbb a közig. bizottság részben írt fel a belügyminisztériumhoz, hogy a trachomának különösen Csongrádon és Dorosmán való sikeres elfojtása érdekében járványorvosok kiküldését látja szükségesnek és erre — az illető községek szűkös anyagi viszonyaira való tekintettel kéri is a nevezett minisztériumot. Ez a kérelem most meghallgatásra lett, s a belügyminiszter, a f. hó 26-án érkezett leiratával értesíti a vármegye közigazg. bizottságát, hogy Csongrádra Komáromi Dezsdó drt., Dorosmára pedig Stein Jakab drt. nevezte ki trachoma járvány-orvosoknak akik ezen állásukat már legközelebb el fogják foglalni.

— **Meglopott rendőrség.** A tolvaj csínytevés legmesteribb fogása az, mikor a tolvajokat kinyomozni hivatott rendőrséget magát lopják meg. Ez történt a f. hó 27-én is, mikor valami ismeretlen jó madár Borbély Lajos rendőrségi őrök és mértékhateltesítő hivatalos asztaláról lopott el egy 1 forintos bélyeggel terhelt kérvényt. Ez már a második eset, hogy a nevezettet a rendőrségnél meglopják.

— **Szilveszter-est.** Hogy a helybeli iparos-ifjak önképző-egyletének galoskőre ez évben szokatlan düsszel akarja megünnepelni Szilveszter-estét, — erről már hirt adtunk. Most arról értesülünk, hogy a faszinóban is meg lesz tartva a szokásos évbúcsúzóató Szilveszter-esti vigasság, melyre a résztvevők már ki vannak téve az egylet helyiségében. Fejhívjuk e körülmenyre az egyleti tagok figyelmét abban a biztos tudatban, hogy ez a vigasság ezuttal is olyan kitünő sikerű és családias jellegű leendő, mint voltak a kaszinó előző évi Szilveszter-estéi.

— **Felszámoló intézet.** A szentesi kereskedelmi részvénrtársaság a f. hó 26-án tartott rendkívüli ülést, Burian Lajos elnöklete alatt, a tul a kurcai városi tanácskozó teremben, mely közgyűlésnek egyetlen tárgya volt, az intézet felszámolása tárgyában határozni. Soha sem volt képes meggyökerezni talajunkban ez az intézet; vajon a vezetés vagy egyéb körülmények folytán-e: ki tudná ma megmondani? Elég az, hogy a bizalom iránta teljesen kiveszett s az intézet megteremtői maguk is belátták a helyzet tarthatatlanságát. Ily viszonyok közt hívták össze a részvényeseket rendkívüli-közgyűlésre, melyen határozatba ment a felszámolás, hogy így megmentsék a romokból ami még megmenthető. A felszámoló bizottságra is meg-

történt a szavazás, de eredménytelenül — így e célból új rendkívüli közgyűlés összehívása lesz szükséges.

— **Diákbál.** A helybeli főgimnázium tanulói kebelében levő Horváth Mihály önképzőkörre 1895. évi január hó 12-ki táncvigalmának meghívói már szétküldettek s aki tévedésből ily meghívót nem kapott volna, de arra igényt tart, forduljon ez iránt bizalommal a rendezőséghez, mely az akaraton kívül esett elnézést készséggel fogja bizonyára helyrehozni. A vigalom rendezése nagyban szorgoskodik a kedvező erkölcsi és anyagi siker érdekében s az bizonyára nem is fog elmaradni.

— **Öngyilkosság.** Fél lábbal a sirban, 80 év súlyos terhével a vállán önként dobni el magát az életet s be nem várni a természet törvényének beteljesülését: talán még nagyobb elszántság kell ehhez, mint ifjan, de tört reményekkel, meghasonlott kedéllyel keresni az önkéntes halat. Pedig így émszette el az életét Berényi János IV. tizedbeli polgár, aki a f. hó 27-én a lakása kamrajában kötötte fel magát s mire hozzátartozói végetes tettét észrevették, már halott volt. Hogy mi vitte az aggot e két-sebbeesett tett elkövetésére: talán soha sem fog kiderülni.

— **Esküvők.** Sinóros Szabó Sándor ügyvédjeölt s városi ügyészségét, a f. hó 27-én délelőtt tartotta menyegzőjét Széll Ilka kisasszonnyal, Széll Sándor takarékpénztári pénztáros kedves, művelt leányával. — Singer Gyula uradalmi gépész a f. hó 26-án vezette eltarhoz a helybeli izr. templomban Lázár Etelka kisasszonyt, Lázár Dávid helybeli fakereskedő kedves leányát.

— **Pótvásár.** Jászberényben a f. hó 30. és 31-én lesz az idei téli országos vásárt helyettesítő pótvásár, miután a rendes vásárt — annak idején, közébjött akadályok miatt megtartani nem lehetett.

— **Bitang jóság.** A városi bitangoklban egy darab juh van bitangságban, melyet a magát igazolni tudó jogos tulajdonos ugyanott átvehet.

* **A legszebb ajándékok.** A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevásárlásokat tegyen, a különböző csábító hirdetési ajánlatok között alig tud választani, alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg Ármis és Testvére-tele Kerepesi-úti hangszor ipar-telep kirakataiban láthatók. Egy egész házat foglal el e nagy vállalat, dúsan felhalmozva így a földszinten mint az emeleten a legkülönbötebb zenekarbeli műkedvelői hangszerek, az összes réz és fa-füvő- verő és vonó hangszereken kívül zenialis kombinatójú dísz és játékhangszerek, harmonikák, és harmoniumok, mechanikai, zenelő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész oragátok lehet játszani, zenelő madarak, melyek a legszebb dalokat füttyük stb. stb, egyik legszebb s legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyi állvány, mely unneppélyes zenekíséret mellett, lassú ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 frt. Ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságok képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt felúntest, midőn az egész ipartelep villamos fényárban úszik, megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindég zsúfolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Irodalom.

A »Vasárnapi Újság« december 23-iki száma tizenyolc képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Vajda János.« (Arcképpel, Endrey Sándor festménye után.) Irta Endrődi Sándor. — Harmint év után« és »Nyári éjjel.« Költmények Vajda Jánostól. — »Epilog.« Visszacmlékezés Rudolf trón-

rökös görgégyi tartózkodására. Irta Peteli István. (Hary Gyula és Cserna Károly rajzaival.) — »Strobl Alajos műtermében. (Képekkel: 1. Strobl, a mint műtermében Simon hercegprímás szobrán dolgozik. 2. A szobrász iskola a Bajza-utcában. Morelli Gusztáv tanár fényképei. 3. Wekerle szobra Strobltól a műcsarnok kiállításán.) — »Misa karacsonya. — Elbeszélés. Irta Várnai Sándor. — »Két életkép Margitay Tihamértől. (Képekkel: 1. Az »O egészségére. 2. Leány néző a zárdában.) — »Orosz életképek: A postamester. Irta Grubov F. Oroszból fordította S. V. — »Karácsony. (Cserna Károly rajza.) — »A karácsonyhoz fűződő emlékek. — Költmények: »Maria és gyermeke, »Angolból fordította Szasz Károly; »A karácsonyfiánál. Incédi Lászlótól; »Az angyal. Móra Istvántól. — »Arany János balladái új kiadása. (Zichy Mihály két rajzával) — »Karácsonyi képek. (Képekkel: 1. Ten plomból jövők karácsony napján egy békésmegyei helységben. Jantyk Mátyas rajza. 2. Keresztúton állás karácsony éjszakáján Felső Ausztriában. 3. Pohárköszöntő a badnjak fölött Dalmáciában.) — »Wekerle Sándor miniszterelnök fővárosi diszpolgári oklevele. (Képpel.) — »Az újszászi templom freskóképe. (Tury Gyula festményével.) — »Mutatott természetrajzi kísérletek. (Képekkel.) — Irodalom és művészet, Közintézetek és életképek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok.

A »Vasárnap Újság újévűl kezdve képekkel illusztrált heti regénymellettől fog megjelenni; előfizetési ára azonban az eddigieki marad, vagyis negyvedévre 2 forint, politikai és gazdasági tartalma melléklapjával, a »Politikai Újdonságok-kal együtt 3 ft. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-útca 4. sz.) Ugyanítt megrendelhető a »Képes Néplap a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félre csak 1 ft 20 kr.

KÖZGAZDASÁG.

Gazdák ébredése. Desserffy Aurél gróf, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület elnöke nyílt levelet intéz a magyar gazdák közönséghez. Konstatálja abban, hogy a mezőgazdasági válság létezését sikerült már mindazokkal elismertetni, a kik azt mind ez ideig tagadtak. Sürgeti aztán a mezőgazdasági érdekképelet megteremtését, majd áttr a megyei gazdasági bizottságokra, azt bizonyítván, hogy azok nem képviselik eléggé a gazdasági érdekeket. Kimutatja a vidéki gazdasági egyesületek elhanyagolt voltát s ennek tulajdonitja a független gazdák közvélemény hiányát. Szól utóbb az ipar, kereskedelem és mezőgazdaság harmóniájának szükségességéről s végül cselekvésre hívja föl a gazdák közönséget.

Vasúti menetrend.

Szolnok—Budapest.

Szolnokról indul 11 óra 15 p. délelőtt, 4 óra 18 p. délután, 2 óra 39 p. éjjel, 5 óra 23 p. reggel. Budapestre érkezik 1 óra 20 p. délután, 7 óra 35 p. este, 7 óra 30 p. reggel.

Budapest—Szolnok.

Budapestről indul 8 óra 25 p. reggel, 1 óra 55 p. délután, 9 óra 15 p. este és 10 óra 00 p. reggel. Szolnokra érkezik 11 óra 24 p. délelőtt, 3 óra 53 p. délután, 11 óra 12 p. éj. és 1 óra 07 p. éjjel.

Csongrád—Félegyháza—Szeged.

Csongrádról indul 9 ó. 20 p. d. e., 2 ó. 45 p. d. u. Félegyházára érk. 10 ó. 21 p. d. e., 3 ó. 46 p. d. u. Félegyházáról ind. 12 ó. 19 p. d. u., 4 ó. 48 p. d. u. Szegedre érkezik 1 ó. 47 p. d. u., 5 ó. 45 p. d. u.

Szolnok—H.-M.—Vásárhely.

Szolnokról indul 3 óra 55 percór éjjel, 11 óra 55 p. délelőtt és 4 óra 35 p. délután. Pusztá-Tenyőről indul 4 óra 47 p. éjjel, 12 óra 41 p. délután és 5 óra 23 p. délután. Tisza-Földváról indul 6 11 p. reggel, 1 óra 45 p. délután és 6 óra 29 p. este. Kun-Szent-Mártonról indul 7 óra 10 p. reggel, 2 óra 52 délután és 7 óra 20 p. este. Tökérről indul 7 óra 41 p. reggel, 3 óra 23 p. délután és 7 óra 47 p. este.

Szentesre érkezik 8 óra 15 p. reggel, 3 óra 45 p. délután és 8 óra 17 p. este. Szentesről indul 4 óra 50 p. éjjel, 8 óra 45 p. reggel és 5 óra 15 p. délután. Szegvárról indul 5 óra 13 p. reggel, 9 óra 09 p. délelőtt és 5 óra 39 p. délután. Mindszentről indul 5 óra 48 p. reggel, 9 óra 45 p. délelőtt és 6 óra 15 p. este. Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 p. reggel, 10 óra 37 p. délelőtt és 7 óra 08 p. este.

H.-M.—Vásárhely—Szolnok.

Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 10 p. délután és 8 óra 10 p. este. Mindszentől indul 8 óra 47 p. reggel, 5 óra 17 p. délután és 9 óra 17 p. éjjel. Szegvárról indul 9 óra 10 p. délelőtt, 5 óra 40 p. délután és 9 óra 40 p. éjjel. Szentesre érkezik 9 óra 30 p. délelőtt, 6 óra 00 este és 10 óra 00 éjjel. Szentesről indul 6 óra 05 p. reggel, 11 óra 37 p. délelőtt és 6 óra 20 p. este. Tökérről indul 6 óra 39 p. reggel, 12 óra 13 p. dél és 6 óra 52 p. este. Kun-Szent-Mártonból indul 7 óra 21 p. reggel, 12 óra 55 p. délután és 7 óra 31 p. este. Tisza-Földváról indul 8 óra 11 p. reggel, 1 óra 50 p. délután és 8 óra 19 p. este. Pusztá-Tenyőről indul 9 óra 17 p. délelőtt, 3 délután és 9 óra 36 p. éjjel. Szolnokra érkezik 10 óra 00 perc délelőtt, 3 óra 48 p. délután és 10 óra 01 p. éjjel.

Szeged—Félegyháza—Csongrád.

Szegedről indul 10 ó. 01 p. d. e., 2 ó. 31 p. d. u. Félegyházára érk. 11 ó. 04 p. d. e., 4 ó. 3 p. d. u. Félegyházáról ind. 12 ó. 25 p. d. u., 5 ó. 6 p. 10 p. d. u. Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. d. u., 6 ó. 10 p. este.

Félegyháza—Budapest.

Félegyházáról indul 11 ó. 6 p. d. e., 4 ó. 6 p. 13 p. d. u. Budapestre érkezik 1 ó. 25 p. d. u., 8 ó. 25 p. este.

Budapest—Félegyháza.

Budapestről indul 8 óra 30 perc reggel, 2 óra 25 perc délután, 4 óra 25 perc délután. Félegyházára érkezik 12 óra 11 perc délután, 4 óra 47 perc délután, 7 óra 57 perc este.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Máteffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfaivai Lajos.

Uj lisztraktár.

A tisztelt közönség becses tudomására hozom, hogy a **Viktória szegedi gőzmalom** örleményeit a **ref. egyház bérépületének**, Scheinberger és Popper bórkereskedése helységében elárúsítom. Ezen országosan elismert első rangú és minőségű örleményeket dicsérni fölösleges; de legjobban meggyőződhet a t. közönség úgy a lisztek jóságáról, mint olcsóságáról, ha egy próbavásárlással méltóztatik felkeresni.

Szentesen, 1894. december hó.

Tisztelettel:
VOLFINGER.

4-3

1720/v. 1894. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszék 1894. évi 27967. számú végzése következtében dr. Csató Kálmán ügyvéd csődötmege gondnok közbejöttével közadós **Erdélyi Csón** szentesi lakos ellen foganatosított csődeljárás alkalmával összeírt bolti árúcképekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a szentesi kir. bíróság 10493/1894. számú végzése tolytán leendő eszkölésére **1895. évi január hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1894. évi dec. hó 22.

2-3

VÉGH SÁNDOR,
kir. bírósági végrehajtó.

3177 t.k. 1894. szám.

Árverési hirdetés. kivonat.

A szentesi kir. járásbírósg mint tkkvi. hatóság közhírré teszi, hogy **Nagy Sándor és Nagy Imre** végrehajthatóknak **Nagy Mihályné és társai** végrehajtható szenedők elleni 350 ft és 350 ft tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. járásbírósg területén lévő, Szentes városában fekvő a szentesi 1064. sz. tkjében A + 1440 rsz. a. foglalt I. t. 581 sz. ház és udvarból Nagy Mihály nevű álló felerészre, illetve a végrehajtási törvény 156 §-ánál fogva az egész ingatlan és minden tartozékaira az árverést 1051 ft-ban ezennel megállapított kiáltási árban csendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1895. évi január hó 7-ik napján d. e. 9 óra**kor ezen telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kiáltási áron alól is eladandó fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiadottul kezezhé letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatveznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1894. évi okt. hó 20.

A szentesi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
KATKICS, kir. aljárásbíró.

Mária-czelli Gyomort-cseppek

megszertben hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és átlátszóan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégyesség, bűzös lehellet, felfújtság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorérgés, felesleges, nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgöres szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejtájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél etekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hámorhóditáknál.

Emhelt bajknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrárt: **Török Jozsef** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A vétejeget és aláírás tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppek tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zölél szalag van ragasztva a kesztő aláírásával (C. Brány) és ezen szavakkal: »Valódiságát bizonyitom!«

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók **Szentesen Várady Lajos, Podhradszky F. K.-Sz.-Mártonban Szilárdy Károly s Remetey Dezső** gyógyszerházaiban.